

چقد زود دیر میشه و زود میگذره مگه نه؟؟؟

در باز شد...! بر پا... و برجا...! درس اول: بابا آب داد و ما سیراب شدیم ، بابا نان داد و ما سیر شدیم سبد مهربونی اکرم و امین پر بود از سیب و انار و در خونه کوکب خانم به روی همه باز بود و چقدر مهمون نواز بود. راستی ما منتظر امدن حسنک بودیم شما چطور!! از کوچه های کودکی که عبور کردیم رسیدیم به اینجا، قراره حداقل چهار سال در این دانشگاه پایی درس اساتید بنشینید اما دیگه از تصمیم کبری و ریزعلی تو کتاب ها خبری نیست ولی به جاش کلی درس های بزرگتری هست که هر کسی به اندازه وسع خودش میتونه از اونها بهره ببره البته به شرط اینکه چرت نزنه^۱ خوابگاه هم جای خوبیه برا درس خوندن و درس زندگی یاد گرفتن خصوصا آشپزی، لباس شستن و کلی چیزای خوب دیگه که بعدا بهتون میگم!!! راستش فقط خواستم بگم این چهار سال هم مثل دوران دانش آموزی تا چشم به هم بزنی تموم میشه تو میمونی و کلی خاطره از دوران ناب دانشجویی!! البته یادت باشه سخت بگیری سخت میگذره پس همین اول کار یه بسم الله بگو و توکل کن به خدا و تا دکتری پیش برو.....

باکسی صمیمی شوکه فاصله‌ی تورواز
خدا زیاد نکنه، و گرنه یه روزی
می‌رسه که بودنش برات حسرت میشه!

سوره مبارکه فرقان آیات ۲۸ و ۲۹

یه وقتایی میرسه ادما از اینکه بعضی از کارا و تصمیمایی که گرفته اشتبا کرده پشیمون میشه و به فکر راه چاره میفته!!

خیلی از بچه هایی که روز اول میان دانشگاه دوست دارن دور و برشون شلوغ باشند ولی باید یه کم دقت کنی که با کی دوست میشی اخه انتخاب این دوستا هم یک از اون تصمیمایی هست که باید بهش بها بدی و گرنه خودت بعدا مجبور مبishi بهاشو بدی^۲

ازینا که بگذریم ما بچه های کانون قرآن و عترت دانشگاه قصد داریم باهاتون دوست بشیم البته اگه بر ما منت نهید و قدم بر چشمان ما نهاده و دوستیمون رو قبول کنید^۳

انسان ۲۵۰ ساله،

این بزرگواران یک واحدند، یک شخصیت شک نمی شود کرد که هدف و جهت آنها یکی است. پس ما به جای اینکه زندگی امام حسن مجتبی علیه السلام جدا و زندگی امام حسین علیه السلام را جدا و زندگی امام سجاد علیه السلام را جدا تحلیل کنیم. تا احیانا در دام این اشتباخ خطرناک بیفتیم که سیره این سه امام، به خاطر اختلافات ظاهری با هم متعارض و متفاوتند باید یک انسان را فرض کنیم که دویست و پنجاه سال عمر کرده، در سال یازدهم هجرت قدم در یک راهی گذاشته و تا سال دویست و شصت هجری این راه را طی کرده، تمام حرکات این انسان بزرگ و معصوم با این دید قابل فهم و قابل توجیه خواهد بود.

هر انسانی که از عقل و حکمت برخوردار باشد -ولو نه از عصمت- در یک حرکت بلند مدت تاکتیک ها و اختیارهای موضعی خواهد داشت، گاهی ممکن است لازم بداند تند حرکت کند و گاهی کند، گاهی ممکن است حتی به عقب نشینی حکیمانه دست بزنند، اما همان عقب نشینی هم از نظر کسانی که علم و حکمت و هدف داری او را می دانند، یک حرکت به جلو محسوب می شود. با این دید زندگی امیرالمؤمنین با زندگی امام مجتبی با زندگی حضرت ابی عبدالله با زندگی هشت امام دیگر -تا سال دویست و شصت- یک حرکت مستمر است. (کتاب انسان ۲۵۰ ساله؛ بیانات مقام معظم رهبری مد ظله العالی)

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
مَنْ زَارَ فِيهِ مُؤْمِنًا أَذْخَلَ اللَّهُ قَبْرَهُ سَيِّعِينَ
نُورًا وَ وَسَعَ فِي قَبْرِهِ وَ يَزُورُ قَبْرَهُ كُلَّ
يَوْمٍ سَبْعَوْنَ أَلْفَ مَلِكٍ وَ يَبْشِّرُهُ بِالْجَنَّةِ.

امام رضا علیه السلام فرمود:

کسی که در روز غدیر مومنی را دیدار کند، خداوند هفتاد نور بر قبر او وارد می کند و قبرش را توسعه می دهد و هر روز هفتاد هزار فرشته قبر او را زیارت می کنند و او را بهشت بشارت می دهند.

اقبال الاعمال صفحه ۷۷۸

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ:
وَالْعَقْلُ فِيهِ يَعْدِلُ ثَمَانِينَ شَهْرًا، وَ يَنْفِي
أَنْ يُكْثَرَ فِيهِ ذِكْرُ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ، وَ الْمُلْوَدَةُ
عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَ يَوْمَ سَعِيَ
الرَّجُلُ فِيهِ عَلَى عِبَالِهِ.

امام صادق علیه السلام فرمود:

ارزش عمل در آن روز(عید غدیر) برابر هشتاد ماه است، و شایسته است آن روز ذکر خدا و درود بر پیامبر صلی الله علیه و آله زیاد شود، و مرد بر خانواده خود توسعه دهد.

وسائل الشیعه ۳۲۵:۷، ح ۶

جمعه ها طبع من احساس تغزل دارد
ناخودآگاه به سمت تو تمایل دارد
بی تو چندیست که در کار زمین حیرانم
مانده ام بی تو چرا با غچه ام گل دارد
شاید این با غچه ده قرن به استقبالت
فرش گسترده و در دست گلایل دارد
تا به کی یکسره یکریز نباشی شب و روز
ماه مخفی شدنش نیز تعادل دارد
کودکی فال فروش است و به عشقت هر روز
می خرم از پسرک هرچه تقalf دارد
یازده پله زمین رفت به سمت ملکوت
یک قدم مانده زمین شوق تکامل دارد
هیچ سنگی نشود سنگ صبورت، تنها
تکیه بر کعبه بزن، کعبه تحمل دارد
«سید حمید رضا بر قمی»

برترین جهاد، مبارزه با هوای نفس و
بازگرفتن آن از لذت‌های دنیاست.
امام علی (ع)